בסוד שיח
For Sale

"שמע מינה ניחא להו"

דרב שמואל של שליח"א, ראש ישיבת "חורב הזמים" בגוש קטיף, מורה להלכה בירושלים ובאלעד, שלא להסכים להשתלב ביחידות נפרדות עם חילוניות ויש לו שורת סיבות מדוע. הקשור ליחידות שכזו והדרכה מקרוסת על ידי חילוניות. בשני נשאל על־ידי אחד הלומדים בקורס־בוגר – אשר לו דרב של לשכ־להשתתף בתערוכת אפילו במחיר סידוב שקרה ושיטה בכלה.

דעתו־נמצאת שלל הרבנים לזמים קולם ולהד שמיע דעת־תורה והלכה בעניין שרחם של תל־מידי הישיבות ביחידות ההלילות השונות, משמעות מניון בשנים האחרונות, ואת ללא גמגום וללא היסוס.

"ערך אחרונה שלא להציר את הדברים. מר שתף רבנן שמע מינה ניחא להו".

אחר דרב שלי:

"רבנים שאתם מוכנים להציר את השמות אלא רק בשולים, זה מבלה נקי נפש.

הוא באה דוחש וגם נאה מקיים. בכנס שנערך באחרונה בנוף קטיף בהשתתפות תלמידי ישי בה הדברים, קרא להוציא את ההלוויזיה מהב תים. "ארך יהודי ויהי, שרחי מצות יכול להתעיק שלוחיה, ויהי עליי צפיה בתוכניות המוצגות על האקרנים, עוברים על האיסורים וכבי חמר רים".

אני מצטט כאן בהרבעה את דברי הרב של, משום שכמה ראשי ישיבות המרד ביקשו ממני שלא לציר אותם בסכבים ההלכתיים בקשר לשורת תלמידיהם ביחידות בחלילות שהמדרי כות בהן הן חילות.

ראשי ישיבות המרד מאמינים כי בסופו של דבר יצלה בידם להציע פתרון בהסבה עם הסיקור הנוהלי בתלי יחידות לא ישרתו חילי ישיבות המרכזי.

ומה על החילים הדתיים המשרתים בשורת שלא במסגרת ישיבות והשרות אישות קול ההל

כה של התורה הגלוי והמרחב שיבוה אותנו

והשתעתי לשמוע, כי סר כה לא פורסם, בי לויכוח רבני בעניין זה, מתוך חשש שחלק מה חוד הציבור הדתי לא יציית לגילוי הדעת. האם זוהי סיבה שלא לפרסם דעת־תורה שלמותה אותנו חלק שכן יציית לא יכשל?

אין ספק, חלק מן הפלשה הדתית המאפיי נת כיום מרכיבים בקרב הנוער הדתי שלנו, נוטע מוחמטכות של הפיקוד התורני הציוני כבל הדמות, להשמיע דברי אל מול ההתנהגות כרחוב הישראלי. ככל הידוע, ישנה גם אי־הסכ כמה בין ראשי הישיבות הציוניות ביצד ואיך לנהוג גם מהבחינה המשקפית וגם מהחיבם הער קיוני.

רבני "צוה" אומרים היו לאמורה לחת את התשובה גם והשקפתית וגם הלכתית כשהוא מעוגנת בין המשומר אך מנחולת בשפה התק נית הזרשה. והנה יצא לאור גליון ב', תורף תשים של "צוה" – כתב עת תורני, וכו מאמר של אחד המרצים באוניברסיטת "בראילן", דויד פיסקלה. הנושא "הרשות בין הבעל והר שה בהקשת הנישות".

פיסקלר רן בהקמן של הלכות הקרוקה בין בעל לאשתו בהקשת הנישות. הסעבה העיקרית שלו היא, שהרבה מהן נוצרו על־ידי ראשונים ואחרונים, ועל כן אין להם תוקף מחייב מבחינה הלכתית. פיסקלר סבור גם שהשיטני במעמד האשה ראוי שיביא גם שיטני הלכתי.

גם לאחר ששמעתי המסרים על האופן שבו נבלל המאמר הזה בכתב עת תורני, עמו מחזיק רבנים־חשובים מושיבבה הנקיעה והתפסה עמ

"חק כסא ומעיל מבואר"

תקפ"ם וקתב שכן המנהג, מכל־מקום רבו האר סרים בזה, ועיין רמב"ם, בפרק ג' מהלכות ציצית והלבה ט', וכן בשו"ת חיה אושר להן לברך, אבל רבנו תם פסק שהנשים יכולות לברך על מצוות עשה שהזמן גרמא.

בשו"ת "אבני־נזר" אורחיים סימן ג"ו כתב: יש עוד נשים מכשפות והחכם צבי ל"ל שהנשים אכותיהן חין נוטלים לולב ולא מברכים.

ובשותא ועידא שבראש ספר "בבא רב" לה' הרה"ג ר' צבי יחוקאל מ'כלזון ל"ל מובא שכך תי שכן היה המנהג בבית המדרש מבאנו (בעל ה'דברי חיים') שהנשים לא נסכו על נטילת לולב וכן על שאר מצוות שהזמן גרמא על־פי מסרת וקבו והחכם צבי.

בשותיתה לספר "מנחת אשר" כתב: "שמעתי מהגאון מוהר"ר אברהם־בנעט ז"ל, שישב בסוכה הגשם ירד עליו עד אשר הקבירו מעליו בגדי ונתנו עליו בגדים אחרים, וכן עשו כמה פעמים חזקא לא יצא מן הסוכה.

היה מפורסם לגאון שלם וחערעמו עליו למה עשה כן בגד דין מפורש, שבקרא הרינהו, ואני־תפלתי. שפיר דוד המלך ע"ה אמר בזעד שלים יתפללו מחוב ישמו רב וגו". והנה אם ירד הגשם והשלג מן השמים לרצה, מוב יתפר כל אוש ללכת לביתו לבל יבוי המטר הניתר ארצה. אולם, אם ירדו עם המטר הגשם גם אב ניש יקרות בשתים ורשמה, או כלי שמן לש ירד

את האורחים וסירוה אותם, והקב"ה שמח עמו וגו".

בשנה האחרונה לחייו של בעל ה'דברי חיים' מבאנו, בשנת תרלה, נפל לולבו מידו ונשברו העלים והשדרה נרם לו צער רב. וכל אלה שעמ דו בסמוך עליו הרשישו לאמרתיך והקילו את לולבתם, אבל הוא סירב להתנחם, ואמר שמיי תו ובידו הבל כי שלולב הוה (כלולו האגן) והיה זה מסלי לכך שהוא עומד להיפרד מהחיים. כי לולב בגימטריה חיים. ומיתתי לכתוב כי כל הולב בגימטריה חיים. ומיתתי לכתוב כי כל האומרות הללו אומרים רק לגבי קדושי־עליון.)

ומובא בדקבוצי (פרשת אמור) שצריך להסתר הוברנו עם שאר המינים שלא להשתיר מן הר ניין. ובתב על כך וזיקוצתי "יומר זה גבלה אלי בחלום בליל יום־טוב ראשון של חג הסוכות בחאכסנת אצלי חסיד אחד, אשכנזי, שמו דוב יצחק. וראיתי בחלום שהיה כותב השם ירד"ה ה"א והיה מרויח והוא האורנה משלוש השורות. וראשונות. ואמרתי לו מה זה עשית השורב כך שלום להשתעל על המראה הזין. מבין. לפחי בעת גשלות לולב, ואחרי שלא היה מבעבע רק הלולב ומיבי בלא אתרוג והבנתי שתרון חלומי חזר בר".

אף שהרוסמות במסכת כאש השנה נקי ל"ב) ובריין שם ובקרוא־שין נקי ל"א) מבראש הזין שם השיבו לבאר שעשים ראשיות לברך על מצות עשה שהזמן גרמא, וכן פסק הרמ"א בסימן

תזגרה בישראלו לשאלות הדרכים המעשיות לכך הדרושה חשיבה מעמיקה ויציבה־ית, ותשובה מרוב יועץ".

הצעה נכונה ובזמן ובכתן ומהותו החילוני של אחד מהם). יש רק להבטיח שלא ינקיו במד לכות התורה צפדי חידוד (גם אם הם תלמידי חכמים).

היסט להתפרצות הדרוזים

בעת ששדות אלו נבחנים, סובל לקבדה שרשי משפחי הגבול, מרחש יוסף מבית נאן. כד סה. השלשראלים יכולי צמוד על קסר קסי בשכם, פתוח בידי צמוח ומבעו חילוצו של מרחש יוסף, שנמצא בחילופי הדיות ומת מפוברן הם.

התגובות של הדיירים בבית נאן היו מפוצ קות, אבל היו כמה הציות של קידוב משפחה המשרתים בצה"ל שדיעות ובמחוך הוו נהגים אחרת אם המצב היה מבוכר אחר.

אני לא חושב שכך אכנם היו פני הדברים, אבל כראי שראשי המדינה יתנו דעתם על המ דיניות המפעשרת בקרב העדה הדרוזית.

הדרוזים ממלאים תפקידים בכירים בצה"ל, אלא שאין להם את התושה כי הם שווים בין שווים, גם במעמדם הבכיר. הם נפגשים באירועים משפחתיים אחדים יכל אחד מהם תורם את חלקו לסל המדיניות בעיקר כיצד נעשים רבדים מאחדי נבם. הוסף לכך את הכשמות שלא נגמ רות, לשפר את רמת החיים בישובים הדרוזיים - הבטחות שבחלקן הגדול טרם מולאו.

חבר דרוזי טוען, כי יש לנו דיבורים על התער צות שתובא הגלולים כבר לוחשות. זה לא יעזה בשבע הבא זה לא יהיה בעוד חבים, אבל הדרך הדרה לפרינה, עלולים להתפרץ אחרונו בחומרית שוחף. ויחסי משכעותי לא מתבחי.

בסוד שיח אדמו"רים

בספר "שער לכל חי" להגר"ח פאלאג'י ובל (סימן כ' אות ס' ומפרש"ח ובל ב"מדה באלבבך" אות ק"ט) כתב "יתקן כמה ומציל מפחד על גביו לכבוד שבעת הפשפיזין עלאין קדישין, מעין דגבמא שפשים ביום תפילה כמא לאליהו הנביא זכר לטוב. וכתוב בחור וקדוש (פרשת לך לך) ראי לא מתקנין לית – לא אתי שם אין מתקנים להם כמא מיתה', הם אינם בארם. ויש לומר: זה הכמא לכבוד ד' אשפיזין עלאין קדישין, וכמו שמשתמים על כסאו של אליהו הנביא בברית מילה".

ב"שאר צדיקים" מבאנו, כי יש "להליך בכל לילה ד' נרות לכבוד כל שבי אשפיזין, ויש נהר נים להדליק נר מיוחד בכל לילה לכבוד השפי חיים" מבאנו ויע נהג להדליק תשעים ושני נרות כמנין סוכה וכסך כל האותיות של שם הויה המשולב עם אלף, דלת, נון, יוד. "והנה במנין שני השמות הקדושים המרומזים על־ידי מצות ארבעת מינים הסרוכה".

ועיין בחוב הקדוש (פרשת אמור) מה שכתוב מגודל ענין נתינת צדקה בסוכות. "צדיקים לשמח את העניים, משום שהולם של אלו האר רחים שהמין לסעודתו השפיזין" שיין לע' ניים. ומצד הדומה בכל יחיד של השבעה האר שחים העליונים האלה, אדרים של האמונה, ואהבה נתון להם חלקם בן השמיה, ובריבו לך ניים, כל האורחים עשרים ממנו ואחריהם של חלקם את לחם רעיע" דבי (משלי). אחי לו לאחוז האדם בשעה שאלו אחרה האמונה עיכו רים בעל שלחנו... ואל יאמר אדם אוכל האש בע האורחה הזאת שישאל אחר לעניים אלא האורחה הבל הוא של האורחים, הם משפח

המשך בעמוד